

Bolognai Cimborák Hírlevél

Magyar Iskola Bolognában

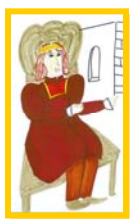
2011. május

Itt a vége, fuss velünk jövőre is!



Május utolsó vasárnapján elértünk a tanévünk utolsó foglalkozásához. Különleges nap volt, nemcsak ezért, hanem mert velünk volt a Vojtina bábegyűttes is, akiknek izgatottan vártuk az előadását. A műsoruk az iskolai tanítási nap része volt, így az óra rövidebb volt a megszokottnál, és, az iskolás csoport esetében, nagyrészt a félév során tanult összefoglalásából, felfrissítéséből állt.

Megbeszéltük az évszakok egymásutánját, az időjárás és a természet változásait, a jellemző ünnepeket. Felelevenítettük a korábbi kedves meséket, amelyekkel olyan jól megbarátkoztak a gyerekek. Az emlékeztető része volt az a Mátvás király mese, amelyet az elmúlt



órán, a kis létszám miatt összevont csoportban ismerhettek meg az ott lévők, és amelynek célja az is volt, hogy felkészítsük a gyerekeket a Vojtina bábegyűttes által hozott Mátvás király mesékre.

Az *"Egyszer volt Budán kutyavásár"* című magyar népmese talán az egyik legismertebb Mátvás mese, és bemutatja a magyar köznépi tudatban

oly népszerű reneszánsz király igazságszeretetét, a szegény nép iránti érzékenységét és tréfás kedvét. A mese megismerése mellett hangsúlyt fektettünk arra is, hogy a gyerekek megismerjék a témához kapcsolódó szókészletet. Mindez talán segített abban, hogy jobban megértsék a Vojtina Bábszínház előadása során



elhangzottakat, habár úgy gondoljuk és úgy tapasztaltuk, hogy a műsoruk olyan kifejező erővel rendelkezett, amely mindenki számára élvezetessé tette azt. Az előadás részleteiről későbbi cikkünkben lesz szó.

Az ábécé tanulásában a félév folyamán nem jutottunk a magyar betűk végére, mivel nem volt olyan sok közös alkalmunk, és a gyerekeknek időre van szükségük, hogy



rögzüljenek az új betűk. Ezért kérjük a Szülőket, hogy a nyári szünidőben vegyék néha elő az eddig tanult betűket, és gyakorolják együtt, hogy jövőre tovább tudjuk folytatni. Ezenkívül persze

a Magyarországon töltött vakáció a legjobb alkalom a nyelvhez való közelkerülésre (a gyerekek legtöbbször azt mondta, hogy utaznak Magyarországra), és szeptemberben érdeklődéssel halljuk majd az élménybeszámolókat. Addig is mindenkinek szép nyarat kívánunk, és szeretettel várunk ismét Titeket az új tanévben!





La storia non termina qui...



Siamo giunti all'ultima domenica di maggio con l'ultima lezione dell'anno scolastico.

È stata una giornata speciale non solo per questo motivo, ma anche per la partecipazione tanto anelata del gruppo Vojtina. Lo spettacolo faceva parte del programma di studio, quindi la lezione in classe è stata più breve del solito. Con il gruppo dell'elementare abbiamo rispolverato e riassunto il materiale appreso durante il semestre.

Abbiamo trattato il susseguirsi delle stagioni, il mutamento del tempo e della natura, e le feste tradizionali. Abbiamo rivisto le fiabe che ci hanno tenuto in piacevole compagnia durante questi mesi. Una di queste era una fiaba su Re Mattia, la quale durante l'ultima lezione, mancando diversi alunni, è stata esposta ai due gruppi riuniti in una sola classe. L'obiettivo di questa fiaba era anche la preparazione a quelle che avrebbero portato i Vojtina su Re Mattia.



La fiaba popolare ungherese "La fiera del cane si tenne a Buda solo una volta" è probabilmente una delle più conosciute nella raccolta su Mattia. Questo re rinascimentale gode tuttora di un grande consenso nella coscienza popolare e le sue qualità di tutore della legge, sensibilità verso i poveri e sagacia vengono presentate in questa storia. Oltre ad esporre la trama, abbiamo posto particolare attenzione all'apprendimento di tutto il



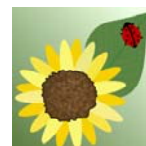
vocabolario relativo a questo argomento. La nostra intenzione era quella di rendere più agevole la partecipazione dei ragazzi allo spettacolo che, a parere

nostro, è stato in ogni caso accessibile grazie alla capacità espressiva dei Vojtina. I dettagli di questo avvenimento verranno trattati nell'articolo seguente.

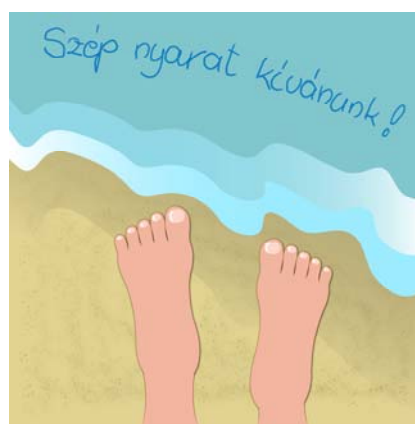
L'apprendimento dell'alfabeto non ha coperto tutte le lettere ungheresi poiché durante il semestre non abbiamo avuto abbastanza lezioni e ai ragazzi serve tempo per fissare i nuovi suoni. Per permettere di continuare questo apprendimento preghiamo i genitori di prendere del tempo durante la vacanza estiva per ripetere alcune volte il lavoro svolto.

Oltretutto l'occasione migliore per avvicinarsi alla lingua è la vacanza spesa in Ungheria e, in settembre, saremo curiose di ascoltare le varie storie sulle esperienze in terra magiara.

Fino ad allora vi auguriamo delle belle vacanze e vi aspettiamo affettuosamente nel prossimo anno scolastico!



Bulyáki Ildikó



„Kicsi vagyok én, majd megnövök én”



Ebben az évszakban “piros sapkát visel a pipacs”, “rikoltoz a páva, csillog-villog a napban a tollkoronája” (Osvát Erzsébet, Gazdag Erzsébet).

Ezenkívül még ezer-ezer csodában gyönyörködhetünk együtt gyermekeinkkel, s a nyár lehetőséget ad a spontán tanulásra, tapasztalatszerzésre. A gyermek megismerkedhet a növényekkel, rovarokkal,



In questa stagione “il papavero indossa la cuffia rossa, strilla il pavone e brilla e luccica la sua corona di piume” (Osváth Erzsébet, Gazdag Erzsébet).

Ma anche per altre mille e mille meraviglie possiamo stupirci con i nostri bambini, e l'estate dona la possibilità di un apprendimento spontaneo e di fare esperienze. Il bambino può fare conoscenza con le piante, con gli insetti, gli uccelli, sentire sulla pelle la forza del temporale estivo, può incontrare una rana, un lombrico sulla strada di casa. Non lasciamoci sfuggire queste cose che possono aumentare le loro conoscenze quando viene data la possibilità di sperimentarle. Il canto della cicala è una musica particolare, l'arcobaleno ci regala

madarakkal, érzékelheti a bőrén a nyári zápor haragját, találkozhat egy-egy békával, gilisztával útban hazafelé. Ne hagyjuk ki, hogy ismereteiket bővítsük, amikor lehetőség adódik rá. A tücsökciripelés füleinknek különösen szép zene, a szivárvány szemünknek ad ajándékot színeivel. Az aratás havában júliusban “a csalán, pipacs, gyöngyajak, kelő szélben ringanak.” A munkagépek, gabonafélék ismertetésére is lehetőség adódik. A nyár finomabbnál-finomabb zöldségeket, gyümölcsöket érlel: mivel a gyerekek szívesen segítenek a konyhában, ez tökéletes alkalom e finomságok nevének megtanulására. Kirándulni mindannyian szeretünk, így az egy-egy út alatt begyűjtött kincsekből sok érdekes, humoros, kedves játékot készíthetünk otthon (pl. kagyló, faágak, kövek, homok, dobozok ... stb.).

Kellemes nyaralást kívánok mindenkinek!



un'immagine meravigliosa. Nel mese della mietitura, in luglio, “l'ortica, il papavero dondolano nel risveglio del vento”. C'è anche la possibilità di conoscere le macchine utensili per il grano ed i cereali. L'estate matura verdure e frutti squisiti; i bambini aiutano volentieri in cucina, così questa è l'occasione perfetta per l'apprendimento dei nomi delle prelibatezze. Amiamo fare gite insieme, dai tesori collezionati lungo



la strada possiamo preparare a casa molti bei giochi (per esempio con conchiglie, rami d'albero, pietre, sabbia, scatole ecc.).

Auguro Buone Vacanze a tutti!!

Király Szilvia

Zelk Zoltán: Vakáció

Hova menjünk,
milyen tájra?
Hegyre talán
vagy pusztára?
Folyópartra
vagy erdőre?

Faluszéli zöld mezőre?

Lepkét fogjunk
vagy horgásszunk?
Vagy mégiscsak
hegyet mászunk?
Akár erdő,
akár folyó:
gyönyörű a
vakáció!

Nemes Nagy Ágnes: Nyári rajz

Hogy mit láttam?
Elmondhatom.
De jobb lesz,
ha lerajzolom.
Megláthatod te is velem,
csak nézd,
csak nézd a jobb kezem.

Ez itt a ház, ez itt a tó,
ez itt az út, felénk futó,
ez itt akác, ez itt levél,
ez itt a nap, ez itt a dél.

Ez borjú itt, lógó fülű,
hasát veri a nyári fű,
ez itt virág, ezer, ezer,
ez a sötét gyalogszeder,
ez itt a szél, a repülés,
az álmodás, az ébredés,
ez itt gyümölcs, ez itt madár,
ez itt az ég,
ez itt a nyár.

Majd télen ezt előveszem,
ha hull a hó, nézegetem.

Nézegetem, ha hull a hó:
ez volt a ház, ez volt a tó.

A Vojtina Bábszínház mesés utazása Bolognában



Szerencsére nem az Óperenciás-tengeren túlról, csak Magyarországról, és onnan is a rónaság szívéből, Debrecenből érkeztek hozzánk a

Vojtina Bábszínház tagjai. Mégis úgy tűnt, hogy a mesék világából jöttek ők, hiszen mindannyiunkat elvarázsoltak, egy általuk teremtett csodálatos világba vezettek be, telis-tele szépséggel, üdeséggel, bájjal és jókedvvel. De a legcsodálatosabb az volt, hogy ezt nemcsak meséikkel érték el, hanem lényükből áradt mindaz a jó, ami felejthetlenné tette számunkra a velük töltött pár napot.

Az előadás szemet és lelket gyönyörködtető volt gyermekeknek és felnőtteknek egyaránt. Négy Mátyás király mesét hoztak el nekünk sok zenével, nagyszerű színjátékkal. Voltak mives bábok, maszkok, gyönyörű kosztümök és díszletek, mintha csak egy feneketlen

varázsdobozból húzták volna ki azt a sok mindent. A történeteket rendkívül változatos előadásmódokkal és választékos nyelvezettel gazdagították. Ez utóbbtól tartottam is egy picit, mivel tudjuk, hogy a gyerekek nagy része nem beszél olyan jól magyarul, de aztán hamar elillant az aggodalmam. Magával ragadó stílusuk megérintett mindenkit, és a nyelvi nehézségek eltörpültek az élmény mellett. Így amikor a cselekmény aktív részesének invitálták a nézőket, a gyerekek, nagy, csodálkozó szemekkel és kissé félénken, de kíváncsiságtól hajtva és örömmel belementek a játékba. Az előadás végén egy nagyon jó hangulatú közös körtáncsal és énekléssel zártuk le a műsort és a tanévet. Remélem, hogy a gyerekeknek minél több információ maradt meg Mátyás király alakjából és kalandos országjárásából, de a legfontosabbnak nem ezt tartom, hanem hogy **a Vojtina bábegyüttes jóvoltából megérezhették a közös nyelv és kultúra közösségteremtő- és összetartó erejét.** Köszönjük nektek ezt az élményt kedves Vojtina bábegyüttes, és szeretettel várunk Titeket jövőre is!



Il favoloso viaggio del gruppo teatrale Vojtina a Bologna

Fortunatamente i membri del Teatro delle Marionette Vojtina non sono giunti a noi dall'altra sponda del mare di Operenzia, e nemmeno dalle parti della montagna di cristallo, ma solamente dal cuore della pianura ungherese, la città di Debrecen. Eppure sembrava veramente che fossero scesi da un mondo fiabesco poichè noi tutti siamo rimasti incantati e siamo stati trasportati in un mondo meraviglioso, pieno di bellezza, freschezza, grazia e allegria. Ma la cosa più sorprendente era che questa energia positiva non proveniva solamente dalle fiabe ma si sprigionava da loro stessi, rendendo così questa occasione indimenticabile. Lo spettacolo è stato entusiasmante per grandi e piccini. Ci hanno proposto quattro fiabe su Re Mattia con tanta musica ed eccellente drammatizzazione. Come da un cappello magico sono apparse ricercatissime marionette, maschere, bellissimi costumi e scenografie. Le storie sono state esposte dalle attrici in maniera molto varia ed eloquente. Sinceramente ero un po' preoccupata dalla ricchezza del linguaggio, in quanto, come sappiamo, gran parte dei nostri ragazzi non parla fluentemente l'ungherese, ma subito le mie paure si

sono dissipate. La forza comunicativa dei Vojtina ha ammaliato tutti quanti e la barriera linguistica ha ceduto consentendo quindi un puro divertimento. Così, nel momento in cui il giovane pubblico è stato invitato a partecipare attivamente all'azione, i ragazzi, con grandi occhi increduli e timidezza ma con audace curiosità, si sono lasciati coinvolgere nel turbine giocoso. Abbiamo concluso il programma e l'anno scolastico con un ballo e canti popolari che hanno trascinato tutti quanti nel mezzo della sala. Spero che i ragazzi possano ricordare qualche caratteristica del personaggio di Re Mattia, e **sono altrettanto convinta che essi, grazie ai Vojtina, hanno percepito la forza della lingua e della cultura comune che permette la costituzione di una comunità.**



Cari Vojtina, vi ringraziamo per questa esperienza e vi daremo il benvenuto anche il prossimo anno!

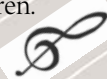
Bulyáki Ildikó

A szimfónikus zenekarban a vonósok csoportja magában foglalja a hegedűt (a legmagasabb hangú), a brácsát, a csellót és a nagybőgőt (a legmélyebb hangú). Mindegyikük ugyanazon az alapelven működik, csak a nagyságuk különböző. Négy húr van kifeszítve a fogólap és a hangszekrény fölött, amelyek négy meghatározott hangot szólaltatnak meg: szó, ré, lá és mi a hegedű esetében. A zenész ujjával a húrokat a megfelelő helyeken leszorítva a további összes hang képzésére képes. A vonó mozgatásának segítségével, amelyen lósőrénnyel van kifeszítve, szólaltathatók meg a húrok. Az így elért vibráció felerősödik a hangszekrény által, és kialakul a megfelelő hangzás. Változtatva a vonó nyomását és mozgásának sebességét a húron, változik a hangerősség és hangszín.

A vonósok közül a hegedű a vezető hangszer.

Akuszikailag tökéletes, és látható egyszerűsége ellenére nagyon összetett szerkezet. Története a 16. századig nyúlik vissza. Két korabeli hangszernek az ötvözete, amelyek abban az időben divatban voltak: a *rebec* (bizánci és arab hangszer) és a *lira da braccio*. Senki sem tudja, ki hozta létre az első hegedűt, de az első híres hegedűkészítőmester Európában Andrea Amati volt (1505?-1580). Ő a cremonai iskola alapítója, amelynek fénykora a 18. század elején volt Antonio Stradivari munkássága által. Stradivari és más kiemelkedő mesterek halála után az olasz hegedűkészítés lehanyatlak (a 18. század végén), hogy átadja a helyet francia és német konkurensének. Létezésének első századában a hegedűt korálművek szólómainak megduplázására és tánckísérekhez használják. Hála sokszínűségének és szép hangjának, hamarosan a zenekari művek alaphangszerévé válik (operák, szonáták, hangversenyek). Társadalmi megítélése is emelkedik, és 1626-ban létrejön a királyi hegedűsök csoportja Franciaországban és Angliában. A francia forradalom következtében az arisztokrácia művészettámogató tevékenysége megcsappan, és a burzsoázia megerősödésével a zene élvezete széles néprétegek számára nyílik meg. Nagyszámú közönség áramlik a hatalmas koncerttermekbe, amelyekhez nagy zenekarokra és nagy hangteljesítményű hangszerekre van szükség. A 19. századtól a hangszer tehát újabb változtatásokon megy át, megtartva a cremonai iskola

által alkotott modellt, és létrehozva egy erősebb felépítésű hangszer. A régi vonó véglegesen helyettesítésre kerül a mai modern formájával, és a még megmaradt régi, értékes hegedűk átalakításra kerülnek, hogy lépést tudjanak tartani a folyamatosan növekvő igényekkel a hangzás terén.



Gli archi dell' orchestra classica comprendono il violino (il più acuto), la viola, il violoncello e il contabbasso (il più grave). Essi funzionano tutti alla stessa maniera, cambia solo la dimensione. Quattro corde sono accuratamente tese sopra la tastiera e la cassa armonica in modo da produrre quattro note ben definite: sol, re, la e mi nel violino. Il musicista, premendo le corde sulla tastiera in punti ben definiti, produce tutte le altre note possibili. Per mezzo dell' archetto che tende una fascia di crini di cavallo, la corda viene messa in movimento. La vibrazione così ottenuta è amplificata dalla cassa armonica che forma il suono vero e proprio. Variando la pressione e la velocità dell' archetto sulla corda, si varia la dinamica e il timbro del suono.

Il violino è lo strumento principale. È acusticamente perfetto e, nonostante la sua apparente semplicità, la sua costruzione è molto complessa. Le sue origini risalgono al 1500. Esso è un' amalgama di due tipi di strumenti che andavano di moda in quell' epoca: la *Ribeca* (strumento bizantino e arabo) e la *Lira da braccio*. Nessuno sa chi abbia inventato il violino ma il primo costruttore famoso in Europa è Andrea Amati (1505?-1580). Egli è il fondatore della scuola di Cremona che ha avuto l' apice di sviluppo con Antonio Stradivari agli inizi del 1700. Dopo la scomparsa di Stradivari e altri importanti artigiani, la liuteria italiana, verso la fine del 1700, entra in declino per cedere il passo alla Francia e alla Germania.

Nel primo secolo di esistenza, il violino viene usato per raddoppiare parti corali e per accompagnare le danze.



Ben presto, grazie alla sua versatilità e il bel suono, diventa il fondamento delle composizioni orchestrali (opera, sonate e concerti). Anche il suo stato sociale viene elevato nel 1626 dalla costituzione dei "violini reali" in Francia e in

Inghilterra. Dopo la rivoluzione francese, con il conseguente declino del patronato aristocratico e l'avvento della borghesia, la fruizione musicale diventa pubblica. Un vasto pubblico affluisce in grandi sale da concerto che richiedono grandi orchestre e strumenti con suoni più potenti. Dal 1800 quindi, lo strumento subisce ulteriori modifiche, sempre attenendosi ai

modelli della scuola cremonese, ottenendo così una costruzione più solida. L'archetto antico viene definitivamente sostituito con quello moderno, mentre i violini di valore antichi vengono ristrutturati per sostenere le esigenze sonore di un'arte in costante evoluzione.

Alessandro Bravin

Ascolto: Antonio Vivaldi, le Quattro Stagioni; Johann Sebastian Bach, Sonate e Partite per violino solo; Niccolò Paganini, 24 Capricci



Iskolánk körüli hírek



Ebben a tanévben utoljára jelentkezett a Boci Hírlevél. Nagyon reméljük, hogy tetszett, és tudtunk mindenkinek valamilyen hasznos információval szolgálni.

A következő tanév előreláthatólag szeptember 25-én kezdődik, lesznek változások és sok új program, a részletekről nyár végén jelentkezünk.

Addig is kívánunk mindenkinek nagyon szép nyarat, és várunk mindenkit szeretettel szeptemberben!

Questo è l'ultimo numero del Quaderno delle notizie per l'anno scolastico 2010/11. Speriamo che vi sia piaciuto e ne abbiate tratto profitto.

Il prossimo anno inizierà prevedibilmente il 25 settembre, con alcuni cambiamenti e molti altri programmi di cui sarete informati alla fine dell'estate.

Fino ad allora vi auguriamo di passare una bella estate e arrivederci in settembre!



Szerkesztette/Redazione
Bulyáki Ildikó

*

Elérhetőség/Contatti:
331 4021 400
bocivilag@gmail.com
www.aciuer.com